

[J. S. Foget.]

a meta Forretning gennem Aar med Poels, og at de Wijze er William Hansens Direktør, altsaa at de tre Firmaer i Virkeligheden kun var to, med den nøjeste Tilknnytning til Lundgaard og til Brødrene Hansen. Senere er dette imidlertid ændret noget, og saa vidt jeg ved, har man i Belgien nægtet at modtage Kreaturer fra Brødrene Hansen, Grunden skulde være forskellige uheldige Forhold. Men efter at dette Firma var ophørt at indføre, optraadte et nyt, „Belgo Danois“, som formodentlig er startet for at dække Brødrene Hansen.

Jeg minder om Forholdet Gantenbein, hvor Hesseldahl, Kolding, maa afgive en Eksport til Østrig uden Statstilskud til et Medlem af Udvalget, som straks faar Tilskud fra Staten og derved slaar Hesseldahl, som ikke er Medlem af Udvalget, ud af hans Forretning. Herom udtaler Byretsdommen:

„Retten kan tiltræde, at Sagen om Tilskud har været et lille Spørgsmaal, men da Udvalgets Sekretariat laa inde med Oplysninger om, at det ikke var nogen ny Eksport, burde Sagen før eller senere være nærmere undersøgt.“

Jeg nævner det Forhold, at Brdr. Hansen og Lundgaard i November 1932 startede det saakaldte Eksportkompagni, hvori senere ogsaa Chr. Hansen, Odense, indtraadte. Formaalet var at samle det, der blev tilbage af privat Handel og Skibsfragt m. m. Dette Firma var altsaa de private Eksportører i Eksportudvalget, og deres Fortjeneste opgøres af Byretsdommeren til at være 229 129 Kr. 59 Øre i Tiden fra November 1932 til 1. Juni 1934, altsaa i halvandet Aar. Dette var de Forretninger, som Eksportkompagniet havde. Vi ser det Særsyn, at Eksportkompagniet betaler en Damper 10 000 Kr. for at ligge stille og ikke konkurrere med dem, disse Folk som administrerer Statens Handler.

Jeg nævner endelig det Forhold, at de to Firmaer Poels og de Wijze, som arbejdede meget intimt sammen med Lundgaard og Brdr. Hansen, i 1933 ifølge et i Sagen indleveret Dokument gik til det belgiske Landbrugsministerium og fik gennemført, at der blev paalagt en saakaldt frivillig Licensafgift af danske Kreaturer paa 1 Fre. eller ca. 19 Øre pr. kg, og at denne Ordning traadte i Kraft nøjagtig samme Dag, som man i Udvalget bestemte, at der skulde betales fastsatte Priser for Kreaturer til Belgien, hvorefter det viste sig, at man selv med denne Afgift kunde give 4 Øre mere pr.

kg end forhen. Men dette fik de danske Bønder ikke at vide, og det var vel ogsaa for at skjule de mægtige Fortjenester, at man gennemførte denne saakaldte nationale Transaktion.

Efter denne Gennemgang af disse enkelte Punkter — jeg tilføjer, at jeg kunde supplere dem med timevis Gennemgang af lignende — vil sikkert ingen give Redegørelsen Ret i, at de private Eksportører ikke havde afgørende Indflydelse, og at de ikke søgte at tildele sig selv Fordele.

Det var altsaa et af de misvisende Forhold i Redegørelsen. I denne Redegørelse anføres endvidere, at William Hansens Firma og Brødrene Hansen er uafhængige af hinanden. Brødrene Hansen erklærede selv i Retten, at de altid handlede sammen. Byretsdommeren udtaler herom: For Heinrich Hansen har der dog været en Interesse, idet han som Medindehaver af Firmaet Brødrene Hansen og Parthaver i William Hansens Kreaturhandel, derunder ogsaa gennem det belgiske Selskab Og videre:

„Tiltalte har for saa vidt Ret i, at Redegørelsen ikke giver fyldestgørende og klar Besked, idet Udvalget nemlig stedse har behandlet Brødrene Hansen og William Hansen som een Gruppe, og man vidste altsaa bl. a. deraf, at der maatte være et Samarbejde.“

Redegørelsen siger Side 16, at Udvalget paa det skarpeste maa tilbagevise Paastanden om, at de i Udvalget siddende Eksportører har søgt at tilegne sig vidtstrakte personlige Fordele. I Byretsdommen anføres følgende Fortjenester for dem, der har Monopolet paa Handelen med Belgien: Skive Eksportforening den 6. Januar 1933 Gennemsnitsfortjeneste 80 Kr. pr. Stk. Mouritz Hesseldahl i Februar 1933: Paa en Sending af 80 Stude gennemsnitlig 240 Kr. pr. Stk. til Deling mellem den belgiske Importør og den danske Eksportør. Jeg tilføjer, at disse Kreaturer er indkøbt til en Pris af omkring 200 Kr. William Hansen den 26. Januar 1933 paa 4 Stk. Kreaturer i alt 827 Kr. 41 Øre, altsaa over 200 Kr.s Fortjeneste pr. Stk. Er dette ikke vidtstrakte personlige Fordele, maa dette Begreb nærmere defineres.

Om Entreprisefortjenesten, bl. a. Tilbagebetalingen af de 33 000 Kr. fra William Hansen, skriver Byretsdommeren:

„Om Reguleringen er sket, fordi Eksportørerne har anset sig forpligtet hertil, er imidlertid noget uklart, og Retten tør ikke ganske afvise Muligheden